بسم الله الرحمن الرحیم (کتاب میر حمزه عرب)

یا رب بحق رسول زمانه — کتاب حمزه بکریم بیان ۱

یار کاریم بو ماخیلده مزمانه — چه مجلسانداچه نشدی شودان

یاران ها مدم بزوق بوانان — بی داعی فقیر دعا بکیانان

بزانان دنیا هر بر جلوه بای — وخالق ناببر پیری کیمسه نای

نا جکلا مدادا وند وا اتن — هر کیمسه کس کلامی وا اتن

نقد کرمانچه نشاه ونیا — طلبدن بشارت بشانی زنیا

هر کیمی عقل هوش اریبو هلابش — بیرو براه نقد کرمانش

اول بطاعت مشغول بو دایم — خدای طاعت بو قایم دایم

اوساصود ماهر جی بکر و — یعنی خداوند فرصت بدرودم

اینه وصیت بو جیلای کنت صاحی — طاعت کی هر کیمز نین دنیاده

حید مای وصیت مدردانن — کوش نواته ای فرزندان

جوق ایام ظهور دیلز بی — نوشیروان کبی شاه چه ملاین بی

نجتک اختیار انوزش بی — جلدی کنت کسرا ادیش روا بی

علم منجم کاهن بیلیش بی — صاحب قوام اقربا وخودیشی

شار ماین جفوزانش بی — مدد وزیر جروش ناش بی

البوزر جمهر اوچه چنزوریش بی — علم رمال نجوم بیلیش بی

بسم الله الرحمن الرحیم (کتاب میر حمزه عرب)

یارب بحق رسول زمانه ... کتاب حمزه بکریں بیان ۱
یارکاریمزه نا خیلی [illegible] مزه کال ... جه مجلس اندایچه نثری شوان

یاران ها مدم بزوق بوانان ... بی دای فقیر دعا بکیانان
سزانال دنیا هر بی جلوه بایی ... وخالق نا بر بیری کسی نایی
لجکلا مداخداوند واتن ... هرکس پچه کس کلام واتن
لقد کرمنا بچه انسان ونیا ... طلبان بشارت بسانی زنیا
هرکس بعقل هوش ایبو جلاتی ... بیرو براه لقد کرمناتی
اول بطاعت مشغول بو دایم ... خدای طاعت بو قایم دایم
اوسا صود ماهر جی بکر ... یعنی خداوند فرصت بدروه
اینه وصیت بو جلالی کنت صاحب ... طاعت کی هر کس زنیت دنیا ده
جید مای وصیف ما بدر دا من ... گوش کن نواته ای فرزند من
جو وقت ایام ظهور دین بی ... نوشیروان که شاه جی ملاین بی
تجنک اختیار انوزن بی ... جلالی کنت کرا نرش دوا بی
علم بنجم کاهن بیتی بی ... صاحب قوام اقربا و خویشی بی
شمار مدایر جفو مانرتی بی ... مدروزیر جروانشانی بی
الیوز کجمدا اوبچه جنزو رشی بی ... علم رمال نجوم تلیشی بی

(در حاشیه: [illegible])

هم امیر خسرو پادشاه هند بی صاحب قوتلیک هزار اوردو بی
دایم بار کشی بکول فیل بی بدست رکوه شیران ذلیل بی
دایم شاه خسرو صحبه هندستانیکه مستانالیشی خراج اوچه نوشیروانه
شصت هزار کرور جمع خراجات جمع چند تحفه متای مظرفات
مستانالیشی بزور جنال نوشیروانه محصول بزور میر دیدوا
سالیکده فور شاه هندستان مستدی خراج جملی نوشیروان
نوشیروان چو بولدی خاطرشی رنجیده بیزار چه حکومت انوروشی
راضی ایمس ویرک بیرونی ویشان نکه خسرو خراج بیتانو لیشان
شاه نوشیروان صاحب عدالت عاجز بی جدوت ظلم ظلالت
روزی وات نجنک انجام خرابی جلبت خسرو جرکم کیابین
ابوزر جمهر اوهام جفن تو زیج اسطرلاب دیتان حاضر بو
هر کاه جمله هم مکن صالدیت بعلم نجوم رمل رمالدیت
جدوت خسرو که مین خلاص بکتوبد بستم ای حق قصاص
یا خود بلور نا دنیا دنیان هر بیریم خراجی شاه هندستان
ارفکر ملکنه ابوه پیر نی شاه هیم حراحی جرزنید خفانه
اوله جیودیا

اولسه جیود ما خواجه بختیار پوریز لو اولی اختیار
جمله ابوزر شایه تجیالدیت بعلم نجوم رمل رمالدیت
دیان بکتاب که من زیج زانی جه برج اختر روی آسمانی
مریخ ناهید کیوان و بهرام زحل [illegible] هزه عقرب اعلام
اسد و میزان جدی دلو حوت ستاره قابل [illegible] روت
اجسام اجرام ستاره کرده شیروان خسرو بمه آوردی
جدو ماری دو سال خسرو زبوله دیکه شاه نوشیروان بای کردو دیر
ده شخص متانانجه اهل عرب متانانه فصاحتی طرانه و طرب
حالا اوچ شخص ناکاه مدبیای جمادر نندا تمام ناپیدا
بختک یکباره ملک اختیار قول ویشی ضعیف زنا بکر دار
ابوزرجمهر رودکن بی جلاشی بعلم رمل با الفتح زاناشی
نخش صورت بند اوچ شخص کیش ابوزرجمهر بر دیشی ولار شاه
بحرش کمی بخدمت شاه زمانه کتاب بهر بی طور مدونشی
جه اصل عرب شاه اردبیل هم طائفه قریش اجداد ایل
[illegible] پنجسم ده شخص متانانو فصاحتی بریت تمام متانانو

هر وظیفه توجه بخیتار ه
ابوزنه جهد بکردی اقرار
شی بیانه و ولی خواجه بیقیل
وینه زواران بنو بار خانه
منزل بمنزل خواجه وینه ویل
جکیاران آن او خواجه جهد ه
تمام خواجگان کنت جم باب جلادی
بکند خریدار دانه وجواهر
واتنی ای خواجه مدعا چینن
دانت کوکه کوکو بحرور
ابوزنه جهد واتنی ای یار
من چنے سودا این طلیم
چار چار کیت تو هال شاره
غلام عجو ضع مه سار سیند شی
خاص با ما تر مل هر کے مسند
هر کس مسند ابوزن ویشی

متانون بدیت ولے اختیار
بو در کرت چن ودی چند دانه دینار
کودیتی ندارک چند مثال رنگین
بار که بقطار رزوی روانه
تا مش بها دای شار آرد بیل ه
کوکو بحرور دانه وجواهر
تمام عاشقی بان جدانه و متاش
فروخت نمکرد ابوزنه جهد
کار نو کرد ار عجایب بینش
هیچ سودا نیخی اهل شار
من سودام نای چنے تجاراه
جوبای غلام اہل عرب
غلام بفروش ان باد تجاره
در للدیک ملے پرش مشند شی
نامش بغلام نو تیره و امو بد
طلا وهم نقره عاورد ملا بدیشی
تا دکوت

خاو کنف هردم اعلا تا ادنے
خلاصه کلام ابوزنه جهد
روزی ودیتی شخص یک خاطر دیشے
طفل بر ماه کرتش جه آغوشی
خواجه نکاش که نه ملا بیدیشی شند
ه با الا قیمت بلکم زیا نر
ناگا نکاش که خواجه بلبد وه
طفل بے شبه کرتن بهبود دست
منیح منقلع جه جے فوئل ه
خواجه نکاش کوه کوه دک ضندشی
خواجه نیست نز سا فرا ه
سح اوکه دک بوا چو چنیه بے
دلشتی سیا او پارنه پاشی
مل وینه ایمون پت کوتا دلنکر برز
جم تر گیای پات را تو چو قلمی منت
خواجه چونکه دیشی ضلا عجیب مند

کس ملعون بذ جکا پسودا
سر هتت نفو سند ادجواهر
عرب فیقر حالی به اندیش
آورد پے خواجه جواهر فروش
جه شاری رملی خواجه عجیب مند
دالتی بو عرب خواجه پر هنر
دلیکه جو بانے مدران دیاوه
تکلف مکر جه خواجه سرمست
مفروشم اینه من جکداے
حمله پری دیت او خواجه آوردم
لرزا وینه بید نزاہی مستاوه
ساق پاتی دراز وینه کستونے
ناخون جنی الماس سروینه ملادشی
دلستی درازبے منشت مردارشی
بال دلتش رق مودراز قدرت
درلاد یک سعل مچارش بشند

دریکه عیاری بزدجاررشن
عالم کنت زبون جکرداریشی

کسی نا متاشی نیری بیرون دنیاوه
بساتی مدود دنیا بیاوه ٥

جرمل خواجه بیطور ستما تا ٧
حق نوشیروان بیکسر ستما تا

نغشی بلا قیمت داه بهار او
درلادبهورش کرت بدوادو

پیزبدا یان طفلد بی اندیشی
نامشان نیا بعده دلرتی

اسانه بیکه خرخاو قورطاسی
هوزوه شنکولی بیجد وقیاسی

چنه یکدرتی صاف مینا رنک
بیکاوبیکه حمزه بی درنک

اوج بیکه عمره عیار رنک
جنرهم نش نوبزوقی آهنک

تونی جشواله دایانان تمام
شیرینیریس فتوب هرجشن تمام

درتی جه بیکه حمزه نمندن
جه پشت شنکولی یکسر هورکندن

وقتی تفحص او درته کودن
جه بیکه عمره بدر آوردن

خواجه بدا یان عمره کردشی قیان
بیکا بدایاده چندچوب سنکین

خلاصه ره شبد اینه کارش بی
او عمرهٔ عیار یه کردارشی

اوسه جبود مالیشان بی عیان
عیاری عمره ظاهر بی بیان

المجار جبود ما خواجه پیر کمک
ناهورکرشه غلامان درساعت درجاه

منزل بمنزل شی بعدا یی
اوساجبود ما بعلم آیین ٥

پسنده کرد خواجه بعالم دانا
علم هفت اقلیم تمام را تا

نیاشی

میاشی بمکتب هرچی غلامان ٥
هرنا جنجلوم (جه علمان) چیزی بوانان

هرده هرده توف وات بنوشیروان
عرض مکرد جلاشی قصه غلامان

شاه نوشیروان اجازه سوکند ورده
بتعاهده دبیم اوقرارش کرد

اگر غلامان دبلوغ یا وان ٥
سندرن قصاص شاه نوشیروان

ز بهرت یوم ببوم اختیار
متانوان خراج بیت جه بختیار

ابوزرجمهر حکیم نوشیروان
هرچ مکردشان اوقرار بستان

هروقت غلامان نشتان قصاص
جه خواجه ببوقایم بابت خواص

نارکا مقصالی سندش له پریشی
شابدوشی انعام به اتفاق دوشی

اوسه جبود ما بشنوه احوالان
جه علم مکتب حال منالان

سوکجه تمام استاد پیر هنر
چنی غلامان هفت سال زیادتر

خلاصه ده سال علمشان دانا
تمام جعلوم بیکسر بلیدا تا ٥

روزی که عمره واتش ای یاران
جداخ استاد دروغ گیتران

عرض مواچو کیی بزا نو ٥
استار چیز درد خجل با نو

چند دینار جه نقد کان هرداشی
بردمش وبازار یکسر خرج کردشی

چند دانه درزن چندسیخ سرتیز
آوردش عیار چالاک خونریز

پیکاو زمین چار فرش استار
سیخی محکم کرد جوش بنیاد

آورد دو شکه داشی بر و شدا — سر پوش که بغند او جا شدا
سر و پا ن فرشه استراحت — بنشست در دو فرشی او نقنا نحت
جه سنک عالم حاشک نشست کی — سر منج درزی سرش برادرد
نشت بزودی سیر بن پراسون ستار — الستار اساس دسی که و فریاد
سر سینج درزی تیزه آمان — بدبنت و پهلوی راسی استنای غلامان
هر یکه بجای و یی زخم کاری که — الستای بیچاره شینو زاری که
جدنک ستار غدلا آمان — دیشان هوده مشو نجاکه زامان
هیچ کس به کاره نکرداست اقرار — نه حمزه عباسی نعمره عیار
حکیم آوردن به زام ستار — هر جاله استاد به آزاد
جدمای زحمت آزار درزی — الستار جه حمزه چنین بید ملرزی
قاین رفو بکرد چنین غلامان — عذابش ان مداهر رو بیا مان
خصوص به عمره اردن مداحوشی — هر روزش جار بکلاش بیهوشی
موات بخواجه عمره عیارن — عیاری عمره تمام دیارن
چارش نداردن جه بد کردارک — حرام بودن ای مکتب داری
خواجه وات ستار هم بیانی — بلفظ هموار شیرین زبانی
بهای کودکی وا ده به نای — زمام اختیار جد سنتم شنی
فرمانا خلات استاد آوردن — بمکتب خانه غلامان بردن

ثمر جهوا

ثمرجمعه جهل اشرفی — مدان غلامان بکراه فرج
الستار بد بخت مشا نالیش ن — بغیر جمده بکردشی پنهان
روی بحمده وات بحمزه و عباس — جدسس ستارکه میان خلاصی
الستاد به دیسی خدا شناسی — فکر بکر بد بو هراسان
حمزه وات عمره تو وبت هزار — چارش بکره به افسون خوانی
اما کاری هو خواجه نزا بنوم — جلد و بیرام بیبان مکیانو
عمره وات هر تو سکره گفتار — کاری بکردن بغو آشکار
هر چیل عشرفی بدان و دستم — فرو بیم مزا [illegible] حرمین قصهم
حمزه وات غلامان بدن . بعمره — هر جه حاضرن طلا یا نقره
چند دانه آقا لتوش بدس آوردش — اورو و بیابازار مداین بردش
چند جیوه شیرین چند جه خورشات — برنج و روغن آلاد نباتات
پری مهیا مهانی کردش مهیا — آوردش تمام بحجرش بنیاد
وانش بحمزه واجه به استا — بشم و صحرا بیری تماشا
حمزه وات استا فصل بهارن — صحرا و دشتو در سبزه مرغزارن
تشریف باوره بشیم و سیران — ایمه عزیزیان نی زید و مکان
هر چیل غلامان بقصد و یغان — چه پشت ستار آماده و تملکب

تا باران و بادی صحن درختان
یک چناری بد برز ناهموار
عمرو جای استاد جه پایهٔ چنار
استاد فرشت و بان وزنی منقش
چون سیر بار دکرد طعام و کباب
عمرو وات حمزه تو پهلوانی
زور و هنرت آزو بنانه
میر حمزهٔ عرب دس دا بچنار
استاد شان بست بشاخ چنار
او سلاحو مار ها کم چنار
جو دم بو ها ان بنای بلندمان
مداتی و چنار ضرب بار سخت
استاد بیدار بی جبیر بی خانه
واقف شی میر عمره نی حمزهٔ عیاس
عمره وات استاد اینه کار کیان
استاد وات عمره بیه کاو بیتن

جمنا پانج مکث نزو خفه زخوان
بلند تر بنی دار جا و چنار
بصید عز و ناز بکردش طیار
مزاجش بچنید طعام کمان خوش
مست بی سراسر شرو شیرین خواب
حق لستان حق شان تو شیر وانی
خر بی چنار بیرم بش [illegible] ۵
چمیاو چشی ورد سرش های بوار
قایم حکم بزور بزور دار
استاد برد بالفوف سر شاخ چنار
پیدا بی بزد خروش شمال
جولانش میدانش فی درخت
صدای ها وارش بکه وه پاوا
آمان صد آمان کیانم کن خلاصی
به فند و فسون هم کردار کیان
آمانم دخیل امیدم پیغ

ار فکر نکه

ار فکر نکه بجستهٔ سیخیتم
عمره وات استادم هرات نم ۵
منی جه دماندی سزامان ۵
مدر فندی بو مکروت خلاص
استاد سو کند و ره به آیین و پیش
یانچی نویم بو جه مکتب داری
میر حمزهٔ عرب دس وا بچنار ۵
استاد خلاصی بی جه شاخ چنار
میر حمزه و عباس هم عمره عیار
پا جه علا ما هر جل بیقلی ۵
سه روز تا شوان شوان تا سحر
آخر جتقدیر بنای لامکان
کرمای تا فیناق لب تشنه بی آب
بیابه هلاک رشان و تیر بی خواب
پانچ شبان بیدار تا به فیمه شو
دیشکه بکیاشتهٔ عیاری شوزنگ

امجا بر بکون شاخ در خنم
سوکند یار کره پی رفیقانم
خاطرت بو اما جارجلد مان
ار جه تقصیر مان بنو با خو اسی
ار مینو ان خلاص جه خوف تو ایمنتی
مشول بقاقع کوشه کنارش
چنار چمیاوه سرش لات بوار
کریز ابتاو دش و ناوشار
جه خوف خواجه کرد شان فرار
جه خوف خواجه یکیدر فراریان
نکرتین آرام فراریان یکیدر
شور راشان کفت بیک بیابان
گرسنه و خسته اروان جنم کباب
فقیرو ذلیل بی تا تو جه آب
جه ناگاه عمره بیدار بی جه خو
چنی بک کلا و پوست سوزی تنک

جینی یک کوه برک عیاران | تا جبالینش کمش جنبه یاران
نصلی نکا کرد بیارا نوه | دیاو بالین غلاما نوه
دیشکه یک اسپر مکلل طیار | بزنین زرین لجام و افسار
جز یکقبضه شمشیر آبدار | برتنده بزد ساخته کرد کار
به امر قدرت ستر کرد کار | آورده ملک جبار که جبار
مدران جبالین پیر حمزه عرب | جه دشت سرتی مدران به ادب
مدح او اسپه بواچون جنبه بی | نازل کرد امر رب بیچون بی
بات ویته کوه کردن جنبه منار | چوار استخوانی ویته کوته دار
ساق پایش ویته ستون ایوان | ماما به بیژو بچرخ کیوان
بوم کوه بازک مشهور به اشتر | فیل تن کفل جاخ لین قوس سرتر
جو تند برد جولان میدان | کوکیر سنگسم تیز دو بار بیژان
عمر جونکه دیتی زانتی که چیش | خیال فکرش کرد ونش به روش
سوقانان ویش و ولای حمزه برد | اسپ و یراقش پیر ویتی آورد
جونکه خسته بی جبر نخر راهان | شش بشیرین خاو عمره بد بوان
به امر قدرت کرده سبحانی | جونکه جه تقدیر امر ربانی
ساقی دزنک خاوش برد وه | خورا کبیدار بی دیدش کهوه
دلیشکه اسپ زینی نمنده جلاکش | کیوه شی آماه وبالش بیچیالش

ماشه عیار

ماشته عیار آماش بکوش | کلاو محکمی او کاپو لیش
اسپ لی جبالین پیر حمزه عرب | ساکنی بی ویش مدران به ادب
حمزه بیدار بی جه شیرین خاوی | سرآسیمه مند بیحد فراوی
عمره وات حمزه مرثمزا نی | کار بیچون ذن قضای ربانی
اسبابی آمان پیر بیان جه غیب | کارکرد ونش بیج ندار و عیب
اسپ جنز شمشیر ... مرد تواناش | بی منت نازلش بر که عیاران
حمزه شمشیر بست او ورد میان | شرو کول اسپ بجیلدی وی
دست برد بی ماشته او عمره عرب | تا نو طعامش بکوش طلب
دراند طعامات شیرین و شرنک | چند لقمه لذیذ شربت بی درنک
جنز رفیقان بوردن بسیار هم | جو دماغ تمامی دیی کوردن بیار
تمامی ماجرا جابی و پرد | دیشان سفیده صبح آشکار کرد
اوسه جو د ما یاران لامدم | حال پیر جه وسواسی دنیای پر ستم
عمره وات یاران نزامان چیش | جه پت پرستی خاطرم ریش
ار بقول منزا نیوه یکیم کار | با پناه بریمی بخدای ستار
خداوند خدای هفت آسمانان | آفریننده کل جهانان
بت بت پرست انی ننگ وجو | خورشید جنی ماه هم نو جنیر رد

کشت کیم اول یارسی کشتن
علم غیبیات گروسینه اول
یاراننا جدین کشت پشیمان اوله
ناگاه پیدا بی توزی بیابان
عمره هوریزاکم قیشی رهگذر
فصلکه یا واعیار چالاک
کشتین سراسر برهنه عریان
عمره وات یاران اینه جه کاران
واتشان ای برادرچندی چند سر
ایمه قافله کشای نوشیروانیم
امشوجه ناگا لیان بی در چار
ناکه نیمه شو که بان دا و ا
چند نفر جیاقتلو عام کریا
واتشان شخص عادیه نامی
ناجر سرحدی بد بلد بیه ن
هیچ یارشان نمیوشی بجم
عمره چنی شنفت قلبش جوشیا

کلیل فامه گردش جه مشتن
بی نقص و بی خرج بیخور دوخون
بیکنا میمی صف هم اقرار کی کن
روی دنیا پوشا حبرتا دامان
بزانوا اینه خبرش یا خوشتر
دیشی پانصد نفر تن خسته وبلاک
جادو بیداهی یا وار و کریان
دنگ کریه و شیون بانگ و کها واران
ایمه راویار ابله بی خبر
سودای سوداگر هم بازرگانیم
دههزار سوار جرده بدکردار
امدا بیمدی اوان یاوا
مالمان یکسر وجیاوه بریا
بورزوی نبرد پرزور وصاحب
صاحب قود سنگ هم قلابیه ن
چل هزار سوار قوش کرد جم
سرتا پاش جه یکید بی سیا
جوش کرسم

بی کرت بمشت چهار برج دراز
و که رفیقان هرچه اخلاص
بدا که بساط زار یوز لزله
بینه پهلوان کیانان سی
حمزه کهف وبیش اوان کث وبس
مان بی فصاحی بوینه بلد
عادیه فورساو کامیش اشکم
میر حمزه عرب کیش تیغ کین
دروازه قلاش پاره کو بتیغ
یاران شین هاو قلای سهنا کر
ناکاه کامجر هو کردش فریاد
واتش عادیه بیناویت کور بو
دروازه قلا پاره بی وبتیغ
سوار آگاه دسی دان بشمشیر
پانصد کس بی جنگ آوردن تمام
عادیه قوم جنی ازتا خبر
شن نکره خنم پوشا بر کنفتا
عمره وات حمزه تو پهلوان

هورش کند جه بیخ سازنائی مباز
یاوانا به عمره میر حمزه و عباس
هر چهار رفیقان امرفا قلعه
شینانی عادیه اوات وازوس
هر یک یک چوبی گرتشان وس
تا یاوان وپای حصار قلا
دروازه قلا کیم بیش محکم
داش بدروازه قلای سهمگین
بیخ و بنیا جیمنش برآورد جه بیخ
دیشان عادیه فشتن وبه باک
تا بدر عادیه وداه وبیداه
جرکت پاره زخم ضرب ساتور یو
سنگ سنجینش برآماجه بیخ
نانه هورش قدم وینه شیر
کردینی سیاه چوب دست بجام
هورش بی بدر رفتی حیکا بول سر
آما و میدان نکوش در نک
منی سستان حوق ش ... ردار

سیر سپاه کر نکید بو سنیا م
احجار مو بینون آشوب سورت
اسپ میر حمزه نامش دیلو زاده
نهیب وابه اسپ حمزه وینه شیر
کیتی نعره الله اکبر م
هر بوینه کرک بشوپ کله م
میر حمزه شمشیر هر کسی مستند
عمده بجولان صوش معلق
بضربه پنج کسی مکر دش پیاد
بانه خلاف هر کیه وینه بور
مشتی بقو نش سپاه نا تمام
عادیه دسی دا بکرز سنکی
واقتی بحمزه جهان پهلوان
عمده دمانجو لش جولا
پیسکا بعادیه ضربتی بقیل
مست بزور سینش عمده به الفقست
محدا و سان آمان به آمان

میدان و حصار تمام بو سنیا م
معلو مکر آرو مصاف زورت
جه میدان پران جنس برق بالا
عنان کرشه بکف دسی دا شمشیر
یاوا بو سپاه بوینه حیدر
حزاجه فوش زاریوز لزلم
ملدیک نامه موتش پی مو ند
دیو یا بدرد دسی دا مطرق
استخوانش میرتو تیا
صدای ضرب آن هیا وا بهوس م
یکنر سپا و سان کریا قطل عام
یاوا بحمزه جنس دیو جنک م
نو چکاری آمای بمیدان م
یاوا عادیه جوموج میدان
حکول مرکب کنیا سر مال
بزور مصاف هر ۲ دستش حب
زلیل بی بدست باته علذمات
چند کر مز

چند کس هن دست بنه کردن
اوسه فارغ بیان جه معرکه جنک
حمزه تفحص جار قافلهش کرد
آورودش یکسر پیش پیان
اهل قافله شار نوشیروان
اوسه صد و ها نامه کد ن
جیمی اقبال لطف شهنشا
اهل سپاه اودستاخ و بلین
بی مضمون نامه یکایک تمام
واقتی اجعمره مدارا مکرم
عیار نامش سند راهی سراه
سجده کرد به بیرو شا نوشیروان
مدراجپای تخت عیار سرمست
لی ورا نامه جید شش سندن
مضمون بی وسیع شاه نوشیروان
کرمی بومر آوردش بهار م

بانی سپاه بن بدیلر آوردن
عادیه دستاخ پاش شاه هنک
مالش بحکم درلد پیدا کو
با وانه یمطلب مدعای ویان
رو کردی و زید بهلک مکان
سپرد بعمره بردش دالدیش شاه
عادیه دستاخ نلاش کبریا
تن خسته زامدار تمام زلیلنی
بشامی نوشیروان بکردش اعلام
نامه عرض حال یکجا این سر
به اندک وقتی یاوا به امجا
نامش بر آورد نجیل به ول
مشن [illegible] بر آورد کرزنش نزور کس
مشن طلب کو او نامه وندن
جشار سر برد و چرخ کیوان
ابو زرجمهر طلب کرد ورلدر

فتح نامهٔ حمزه‌اش کیاست بیاردا / وات نامه نشانه خاصیتی دیاردا
در لد چند خلعت چند اسپ و اسباب / چند قبای زرباف بحکم عتاب
کیاست به حمزه هر چه غلامان / چه دسته اسباب جبر نا دامان
فرمانی عمره آورده خلعت / نبیستی احتیاج بپوشد خلعت
عمروات ای شها فدای نامت بام / با فرض به طلبت خلد تو انعام
البته قبض او بجز بیاره / چه خزانه نگارش بداره
هرو خزکه من طلبکارش بیم / اوسه جود ما واجه بدن بیم
شاه نوشیروان خیلی خنده‌اش کند / سلطان عمره‌اش بجا که آورد
جرینه جنگ صدها کرده / بابوزرجمهر تمام سپردن
اوسه به حمزه نامه کیاتان / او را روقلم بکردن ویران
عارضه وسپاهش باوران به شاه / بیان و پای تخت شاه حشمت پناه
عمره نامش سند راهی وراه / چه مال چند وخت خلتان یادا
میر حمزه نگار نامه‌اش کردش / رستا او قلدج بنج آوردش
اوسه جود ما هر چه غلامان / خلتان شد یکدیگر گشت پوشان
عارضه دستانج جز سلا و سالان / آوردن پیش شاه نوشیروان
تا شاهین و پاپ بیژن شاه نوشیروان / عمره منزبجا چنینی غلامان
عمره نصیحت کردش به اخلاصی / عادلی سپرد بحمزه و عباسی

بشان ثمرات

یکن بخدمت پادشاهی دارا / من چنین سپاهی دشمن و سارا
گفت حدیث من بدان بجانی / تا هوا کنان بیو پیری من
آگاه امانت ایدی به اخلاص / به نصیحت بود به حمزه و عباس
شاه زمدایش طلسم بندن ه / جای صیلهٔ شوه هم مکر و فندان
اویج خود دروه دنیا ندیده / تا لش نا کردار چیزی ندیده
رفته اختیار و زمان چه بس / آبروی و نیشان بوده به عیسی
پند و نصیحت بشنوان بگوشی / وا ته کلامهم مکن فراموشی
اوسه میر حمزه عاریه و عباسی / شاهین پیر پابوسی شاه به اخلاص
آوازه بیرزه تمام اهل شار / شه و برج بیرزه طلدر حصار
ذکر روا تا لیسی خلدیق تمام / آگاه نه بیران تمام خاص عام
میر حمزه نه بیت اشتر دیوزاد / معما بنا که چنین بدرو آزاد
بجمال وینهٔ یوسف تانی / ببا هر وینهٔ شاه کیانی
کمانه ارجد چنین شعلهٔ بلوه / چنین خلاصه حضور معما نا چه کار
هر کس مدیتی میر حمزهٔ عرب / حبر قدرت ممندن عجب
جقتضای قدرت رب العالمین / بتاو شاردا آکان بتمکین
تا یاوان و پاپ ارک شهنشا / نزا و بچه پای حرم خانه ...

هم مهره نگار کناچه‌ئی بی | محبوب بی عیب خوش رشید نقابی
سرتاپا بی عیب هیچ بزلی مثالش | زبان کلک مو صوف وصف ثناسی
تماشا ایلکوی نگار سرمست | چهچه گل نرگسی کرته بی بدیست
جرون پنجره بکیشی نگاه | میرحمزهٔ عرب بو جاکه یاوا
بکیش کذرا و براو یار | چپاری پنجرهٔ او مهره نگار
نگار نگاشی کور حمزه در بحیم | درلد دقوا ساتیو یا بحکم
ورد شی دیویا بوشتی ایدو اسند | بی تاوبه جناو ازمشی نمند
دستهٔ نرگسنی ایدادا نقار | جو دلشی نمند بکید اختیار
اودسته نرگسی بلنجه و غمزه | اف لای بی بانم باهوری حمزه
باهیچ بنیش جز حمزه جکارش | کذرکی وبرد جباری طلا رشی
بحکمت نگاکه بی کار رازانا | جه کیفنی او خرج پژوان لیشی سا
یه کرتشی ندل پری روزگار | نوشت لبر خط پری روزگار
میرحمزه جه بیت آمایداله | او چیمی عباتی لوان به نیوان
شاه نوشیروان روزنه سا نشی بی | لکید کی امیر جید یوا فشی بی
یکسر امیران چپی یاران سم | رمتی جلدش ن بکیش حاسم
کورنه تماشای میرحمزهٔ عرب | جه باهور حمزه کنت مدن عجب

پیرحمزه

نه دو برابر چشمی نه غایب ازنظر
نه یاد می کنی نه سری می‌زنی از یاد

لو لبر باغی ملکوتم نیم از عالم خاک
یک دو روزی قفسی داشته‌ام در دوتن

عزیزم گردسری لحظه گلونم
همرکی لو سرا باغی قالونم

هرکه تو سرتا پا توق خونم

میر حمزه چنے عاریه عباس
یار پاس اکرام بکرد چنین
فرما عاریه سخت دیوانه
اوسه چو دما شهنشاه پاس
شوقت میر حمزه تمام گشت ندل
اوسه وقت شام خورش نه بیود
شاه نوشیروان نش بحرم
مجلس خورش میر چنے بود کباب
نا بو نیه شو بلکه زیاتر
موانان پس نان به لطف شو
سه نفر کنیز خوشخوان بیل
نمز هر سه شان رشان جه عشق
دختے پادشاه نوشیروان حو
میر حمزه پرسا او جه کنیزان
وانے ایه سه کیوان توبیک
حمزه کنیز خوشخوانان ش

دانان حمدث بسجده اخلاص عبد اخلاص شاه نوشیروانم
بحمزه دعای آفرین دانالم خالص ام بنده او م
محبوبی که شان جه بندی جانثار ایه عاشق بوصل کامن
گوش تواضع به حمزه و عباکر ریزان بشان دیاکه و نیان
دقیقه حمزه نی نمکر دعا فلاد خلاصه کنیز صدا فوتلی دوند
سپای زنگ لیل جام دادیاب حمزه زانای براکه راینے
تو نیاب باطه باده خاطر جمعت دا بستید حمزه و بنه بور
یاره مست مبای جبابه شراب ریزان جه ضوف بچار ما چار
صدا خوشخوانان حکمت زیاتر پای پیکان و بیان و رته بوار
دمای لطف شو شاه لش بخو نگ برآغا چودم جه صدم
هر سه شان خوشخوان پچه یاری بیلی بکید کنیز شیویاه بهم
جیعشق حمزه هر مکه مشق تکه کاره کونه تو کریے
شی و جای حمزه هر تیبان بدو راه نای کنیزان بای مبتلام
مطلبشان چیشی پرس چیشی آماه ست کنیز گرت بخنک بدو
مداد شی کونے یوم زروان توین عرض که بخدمت شاه نوشیروان
ای حرفه جرو دیکینی تیاه

تا عبد اخلاص

نمک پرور نگار سنوه و خوانم
بندهٔ محقق زنت سندگاه وم
نمک حرام جه منه حرامن
خدا نگار بیا و نوبه تان
بجای نوجا بو رشان نکند
ملحق نمیو بلفظ خاص
کرد شی هوا له کنیزان بجور
جدی سی حمزه کی شان فرار
کریزان یاران و او بیش
دیا ببلده وه کنیزدی بچیم
یکے چو کنیز هوله مشوشی جبام
جه خیلے کاران او با جز یے
جه به یو هونه بای کمر بلد
سپردشی بخدمت شاه نوشیروان
حمزه بکرد شی راه بکنیزان

شاه نوشیروان صاحب عدالت
فرداسی تحقیق ای کاده گلدی
وبهانه ورم دیدتی کوه محکم صوکلا
کنیزان دیشان ته شیره وخاته
شیری ولای حمزه چمنی سی ودینی
بیداریی جه خواب حمزه دیننی شیر
واتتی فی غلام شاه نوشیروانم
کنیزان فرار دره کرد شان
فردا ارش غضب کرد خیال
فرام کنیزان کشت باره کرد نه
سپردن بدسی یوز رجمهر
چند بزمی جرکاره ویرد
خروج شوت دیتی اثر که
میرحمزه بیدار ایجه شیر بن خوآ
عباس بیدار کرد جه شیرین خوآ
امشو جو بیم بی حاصل

بخواجه بختک پیچ ندا فرصت
زخمش جه انکشت ویتی چاره کوتش
نجای خوابدا چم نیاو هم هم
دره دهو ریزان تبجیل وتاب
شاه نوشیروان کرته بیلی نمک
دیاش بکنیز ویی دا بشمشیر
نمک حرامی نیعا جه شاهم
بجاکه دیشان منزل سرد شان
معلوم بی جلدش حاکدا احوال
چند فرجها جه بختک برد ان
چند دانه خوش رنگ مطای جواهر
بشی میرحمزه دیدش بخواب برد
رهاش شوت بازال آورد
غمندش تاقت نه توانا وتاب
واتش ای رفیق حالم امشو
بی چشمه آب مندیان خجل
تابشم نیله

تا بشم نیه امشو بکم خواب
چندصه عباس کردش بهانه
آخر میرحمزه عباس چنی هم
دیشان یک حوض چنی فدا ره
میرحمزه لوا نشت بحوض آب
تمزا اینه حوض کناجه اشی هنی
هوشیاربی جه خو نگارسرمست
فطنه کنیز کرده نگار بی
فانوس آورد نگای حوضی کرد
نگاه هوریزا نگای آبش کرد
فطنه وات کنیز جه حوض حرم
میرحمزه شنفت بکوش نگاه
کرزا جه هیبت نواسا تمام
کرده دروش جوشیا بتاب
نگار چونکه دیش کیش آه سرد
لادوی جه حمزه شیم زاری کرد

دخیلم عباسی بیاونم مه آب
نکروش قبول او ییلوانه
کیلان نه او تاخ جقای حرم
دل مبو دیر وصفش چند باره
کروش غسل دلش بتجیل تاب
به حوض حرم خاصه دلخواهی
حاتش ای فطنه بیه اینه چیت
قلدش قلتاح کوشه عیاریه
هنوا بوانه بدماه ناورد
میرحمزه عرب بنظر آورد
عدل نوشیروان نمیوش مجم
جمش کفت بنور اوکنا جه شاه
رحم کردش صلبدی او عفو هوش فام
بنخودبی درحال کوفت داو آب

بابه
بونا بوانه

لدبر دو پیوارش پیاکه وتی | دیپه صناسان ملکن پرتی
عباس ایدرش دل خیلے خجل مند | حمزش براورد یور ھنر بندم
بغور بیٹه بیرذش ادیاکه ویتی | آوردش بلوش یور یه انزیتی
ہوشیار لیوه یر حمزه عرب | سرالیم وارجه دیتی یه عجب
خامش آناوه تمام یه داما | سرهور داشت بخار فرده داما
واتنی ای عباس برای خاص حن | رفیق مونسی ام اخلاص حن
اجار بزانه بانم حزا این | ہوشم تواساں جرکم کیا این
لیوه دیوانه بالدی یار حن | سرسام مدہوش دل فکار حن
مجنون کوی بجر آر کیلمن | عمدال صحال کردیت ویلم حن
رفیق وحش جدا دیوه حن | غمبار غمکین باربه لیوه حن
ہارس من دسکه سیاسی حزا رام | سرکوه بالدی بحاره فکار یا
دیدیم وفدای دیده سیاگتی | مرثم وپیرچایه پژه بالدش دیو
ملدونا نکار مکروا بزار | یکه اوتی درن جسرنا بوار

واتنی امی عیار رفیق دلسوز
انشواد قاتم نمکور رود

عیا
امشو

شمشیر ہو ریزه

... زیره بشین وقصر تلدر | بتریا بزانون من اصول یار
شمشیر بست ونشت بتر زین ودست | صور دکلش بو قصر جین دبوا نه همت
عباس ادیا مکروا بزار م | حمزه مدہوش بی وبی اختیار
کلاوش قبول مهانه عباس | لوا پری قصر نکار با خلاص
عباس وات حمزه دخیلن آہان | مکرای کاره مر ہشیار
محکت دشمنن تیروان پادش | بشنو حرفن دبت مکه رسوا
ہورمزت زالکهات رمدایح | اگر بشنو ثابت بجا بیخ
وضرب شمشیر حربه جانستان | تصبه رسوای مکر وشه کیان
خصوصا بمتک فتنه و دیو حن | لیکه ید جلدش دایم معلوم
دایم افسرمی یر خدیو خوش | مادام دشمنے اوجن تو شح
حمزه عباس بورد بیده دیے وات | ہیچ پروام نیه جان مدایح
صبح سودای نکار شیوه حام | من سفته آہر کوی کوی نخالم
مشو نو لیون من بدیده ویم | بیک جین فتنی آہر مثولم
از تو متر بنیشه وشار | من حالدمثو هر جی یا یار
عباس جداخی ریزا اشکیار | یکه اوتی درن جسرنا بوار

حمزه هوریزا رد کده بوطلاد
بی هرکسی عشقی بو حبر
سرمدو به تیغ سر بغناره
هم به نصیحت کسی نیه چارش
هرکس نشئهٔ عشق دلبر نورده
زور سودای عشق تمام بیمده
فرهادت ازلهٔ شاچیله بنی
جه عشق شیرین سنکتراش کی
مرقیس عرب شازله سنی
سودای عشق بیه طور کی دش سرزمی
ورقه بی کلن رسوای زمانه
بهرام راکه اچیله طرکوه بو تنیا
مکر شازلهٔ ملکه ادم سنی
نا بدر رد عشق کده شی بخوش
هرکی عاشق بو زامش خطره

بو قصه جا مرزا اولد نگار
هیچ پرواتی نیل جاشاه قجر
سودای عشق یاری طورز در دارش
سرمدو بقعت سودای حل دارش
سرشی آز لاله سوداش نکوده
عاشق جه گفتار نصیحت بیده
نجای ودیدا جا سنکین بنی
بغرب قلنکه جه زال شیرین هرد
آسانه کارش آمام بنی
سر بیا برای لیلی عامری
سرکده در کده خال فلفل دنی
نمدی بالدی کلنذام پوش
هر تا درد عشق لیلی معلو بنی
پری کلنذام نمد پوش
معلوم درد عشق جه کیت بیه تره
خلاصه حمزه

خلاصهٔ حمزه عشقی جوشی آورد   اوشوبو دستوره جکیله ویرد
رفتن میرحمزه بهره نگار

اوشو بیاش سربو طلارده
عباسی بنا چار کفت بوله او
کسی نیه جلادش نگار نازار
شان دان بیه ونک نکای زرباف
فانوس سوجا چراتی روشن بی
جه نا بش عدل شه نوشیروان
خانه بی دایم قلا ودر وازه
میرحمزه آما بی قاپی حرم
مدهوش سرمست سودای عشق نسر
دیش نگار بنازله نتوی لحاف
کوناشی مدروش جنهٔ جرشم
عکسی کریجه ش کر تن زردی جمال
آدم خوش هبوجه بو عبرات
فاش ندل برد هوش آما وه

جه عشق سودای او نگارده
نگار بجای ویش دیه لش وخو
اوبیج سوجا جه الحان یار
نبی منالش جفاف نابقاف
نگار نوجا که یکتنها و تنهایی
مردم کنت جارخ جو وقت زمانه
نمدلش منشور بی و بی اندازه
جقضای تقدیر کندل و حرم
نالش بنا دای نگار دلبر
خلطان جنوی لحاف زرباف
شوقش جفانوس احمد نیه کم
منانوجه طرح جام جهان بیه
حمزه سراسیم خجل بیه هم مات
سیر کو بنا طارم تو اسواوه

خیلے خیالات آورید رون
وات اپجار مبدان جیتی کرون
اربشون وپسی بے زانے مبو
مایۂ خوف مدرک ہماتے مبو
خیلے فکریش کہ خیال ما. طل
آخر سرانجام آوردشی بدل
بوسہ جہ جہان نگار بکرون
احمار جو دما تا چون مبو چنز
با نیاو فرش لحاف زرۂ دا
لبش داو بان فرحی جمر دا
جقفنا قدرت بنای کردکار
بیدار جہ خاو نگار نازار
جام ہیبت سرالیمہ وار
دلت حمزہ اش کرت بکوش ہا وار
فوراً کہ زانا اش حمزۂ دلریش
آوات واستۂ او نگار ویش
درب گنجینہ جلدی سرش بے
جای دانہ و دینار ہم کوہر دیبا
دست برد کلیدش ہور کرت در زمان
بیر حمزہ اش نوجا او شو کہ پنہان
اولہ جو دما نگار دلریش
سر بیا و پان زانو ترسی ویش
در لد و کنیزان کنت جم بان جلدی
ہم اہل حرم خاصہ م بابا اش
جہ صدان بیزدا و بانک لہ وار
آمان پری قصر جان جند نگار
صف بستن جلداش تام خاص عام
جہ بانک لہ وار کنت پرسیتہ تمام
واتنز ای محبوب شوخ دیدہ مست
ای نور دیدہ تمام خاص کنت
جہ شو دیجو لہ وارت چیشن
جہا وار تو دل بہ اندیشن

نگار روات

روات بے عجب جادر د. ہم
ہ خاو ویشو دل بتاوی دہم
ر و یمدا دیدم لش جہ خاو
ہم دزدی آما و تعجیل تاو
قبضہ شمشیر بستہ بے و پشت
ام تبر زین کرتہ بے و مشت
پیرون بتعجیل تا و ہ
بکردن ما وار ہم جہ خاو
ہم نہ دزد دی نہ شو کس ہاست
ایوہ قاصداران بہ تعبیرش جست
زان یکسر آمان بکفتار
واتن ان تعبیر خواب او تازار
چندنکہ یکبارش تمام بنزامان
ہر یک بجہ تعقل بکیہ فر وامان
فطنہ با شقہ اکنت کنیزان بے
باش بردفن کنت عزیزان بے
زانا بکار خیلے خندش لحک
جو سرو خندا ہیچ دنکی نکہ
دہای قیل و قال بیحد فراوان
ہر کس بجای ویش منزل بردشان
نگار و فطنہ ہر دو بجای مند
فطنہ و یشوہ ہمراہ ور نکتہ
نگارش نقش لحاف جای ویش
وات بلکہ فطنہ بشو وجای ویش
فطنہ شتر آشوب مدرا و بادہ
نگار ہا جزبے لحافش داو ہ
واتش ای کنیز نور دیدہ و حال
بے حیش مدرانے بیطور معطل
سلطان ختم راض بیہو لیت
ہور یزہ بشو تو ہا وای دیت
فطنہ وات تازار رو یلہ رندا
باش باشقہ مشکین مکندان

که بو فارسی کرد قصه راز تو
بکه بلی رازویت لیم مکر پنهان
خاطرم جم کر تو جکر دارت
نگار روات کیز نور بینا یم
جه نو عزیز تر کیزم نیا
چونکه حال سوزی بیو بزالی
ار آشکار بو راز نهانی
خلاصه فطنه خاطرینی جم کرد
پال دادو پالی حمزه خاطرینی
هر بیو شو پالا کوالسر هنو شکوار
نگار آو جامه جه کیز ساناشی
داقتی ای عرب سودار عشق نشر
ولتی بر دو حمزه میری پیالله
کیث بردا پیاله شر نک
دو ستا پیاجام بادی و پیر تو
دات ارصد جیدم و تمام نگان

مبونا مجشر کس بزا نو
پیانم نوات سر و عمد و کیان
جه توی کنجنه بر آور یارت
جار رازو نیاوز تونی بدا یم
بخیر جه تو فتنز عزیزم نای
بلی طومارم بی کس نوای
نه فن هما نو نتق
هما ی
جه توی کنجینه حمزینی بر آورد
فطنه باله آوردنی پریشی
هر شو جکله نی سر سامی نگار
یمنی بکرد نوشی ار فرده و امانی
نانجشام تیو باله بو عنبر
ستدشی جه نگار بلایه لاله
بوسایا که دست خانه ار فرنک
میر حمزه عرب عباسی طلب کرد
وی بلای عباسی باله م حرانی

نوریزا

نارزوه

نوریزاو پانچه ویتی درتی
نگار روات جوان میرزاده عرب
روات عباسی رفیق برار خاسمی
بغفوای نگار عباسی نشو سر
اوشوا و نگار بقدر اخلاصی
حمزه شی هر به نگار ویتی قاضی
فطنه عباسی بر درتی دپاکه ویتی
نگار موجود شو فطنه کحه خانین
اوسه جور دا میر حمزه عرب
مورتی جیرتی سوداز خانه نوشان
کامپوسه جمال کا دست بازی
نکا کامشا و اوی کحه و جا مه
باوجود عاشق اریکنفتی فرحت
پیلی جر موز دینم عیاد
نا اورویشروان عقدشی بی
مستحق

جروی عبابسی جرتی
میر عباسی حکومت مکرینی طلب
برار آسایان حق شناسمی
حق
بروی جیاوه مدد اور اوسر
عقد فطنه شی بت نجی بعباسی
عباسی فطنه جهم بیان ارضی
زانکو نه و نو تمام بی ساریشی
بابی و کهام مدیح شار مدایح
سپرشی حاصل بی مدعاو مطلب
چنی او نگار من بکرد خوشان
کا عیشی و نشاط کاد لنوازی
بو مینیا و بوی عطر شامه
نیاو بو صل غلطی غلط
فردوس بیطور کحه نشی شان
مد کنج ها نافا صلا فشکی

مدخزانش یتقل مندن
خلاصه ادسنو بشار گامے
ویار افغانه عیشی تا بصبح
بیر حمزه و عباس همت ویشدن
نگاروات حمزه خدایارت بو
آرو لبصدلی مویری تمام
میر حمزه لو نگاربجا شد
اوسه جوز ماشاه نو ییروان
طلب گکف تمام آصف خیالله
امش کناچم یکجا اور دینه
سوبینه تعز یراو مده لکار
هر کی بلبوری وا شنده تعبیر
درلدکه زانالی اوحاده چیین
خیلے خیالات بیدرونه آرد
ت یرسا نجتنک تو بیرت چیش
نجتنک جنیز رمارکونه عیاریے

تا اوردنیر واله تحدلی بی بنون
بصد عیشو نوش دور جرامے
دیسانه ستاره صحر کیب ایسر
معشوقه بجانوجا آستانه
بتخانه فرنک نکادارت بو
امشو هم تشریف زدبا ویلادم
پریزاره دوری حال جیرنیه کند
وقت کا چالشتکا بکر قیش دیلو
وزرا و وزیر کیت کم لاولاد
یقعیه بتاقی سراسیم باب
نعزیر کهر یر وزیراه نت
نجتنک سیابه وینه آسیا قیم
کهم میر حمزه به کار ویش
سانے تواس هیچ دیلگی تنگه
امنم جرعاوه خاطرم رنگی
باجزم جار کهم کردار بے

اوجترجان

اوج ترجان ننه مترس
آتا بکفتار واقش یار ست
جرول دنیاوه ایله کہ بایت
اگر نصیحت وفن مکاری
هر تو بانصد کی م ینه پاسبانه
اردر ون ارارست اگر هر جرات
شیروان وات نجتنک خاطرمکر تنک
المروز بیرم لشو سپرد ت
نجتنک فکرنی کهه پهلوانه بے
رفو رصد نعوز رار ترییشی بے
وضعے بیرکرستر نیر دمیوش
صاحب زانو زور نا مش کسنم
بذانوجوا هر بیطور مناما و
نجتنک طلب کهه کسنم حین بیور
کز مینه کریه ویت بانصد کی تمام

راسی او قصه نوانشی ب
نشانه عدالت آنادیار دا
شاربے عمسی ملک عسکی دیلین
وزیر ادیبار ون مسیری
جفایه حرم کیتک بدارده
اوبانصد نعوز ما وروش قدمت
مو کنده بذات بتخانه فرنک
جکت نیک ویدتوم مخمار کهدن
صاحب کوپکیے ساتابے
کنک کیکی مدسامش حرب اندیشه
دون ازیا ترکتر ب منوش
نجتنک فکرش کهه اوش دنیجم
جه حمزه کمتر ویش نمزا نا
وانشی امی فرزند پهلوان دور
یلدان پترز در مردم پرسام

دینه عسکی

ولینه عسعس چرچه قاپی حرم	جدهای موتب هرکس دینه بچم
عالش پی ایوه سرش پیرشی	اگر وزیر بوا اگر پادشا
تمام ای کاره آقام کریا	پانصد و دست کسنهم دریا
مناوه کهش اوستاره یکه	اهله نا ادنا کریا یا خبر
معلوم بو جلدی خلق مداین	هرکیر یا نامش هن حا بین
هر چو فت شام نا بخور آوا	ای قصه نکویش گشت کی یاوا
شو آقا بجنگ بی زار و کم	دروازه حرم شکلاش محکم
جفای حرم یک چنار بی	درخت عظیم هم سالار بی
نجنک ای چنار و کذ ریزا نا	پند نصیحت کسنهم وا نا
جار کستنش که و پای چنار	او پانصد نفر و لاوی وشار
اوسه جوزها خورشی و پیوار	سپاه زنگ لید نعام دادیار
جقضای تقدیر یکنای بی همتا	بودی تا زل بی کرنشی سقرسا
حمزه تقضای دینها ریش کرد	جوش وخروش چنی داخ در د
دست برد و قبضه تیغ بت او میان	هو ریزا چنی شیر ژیان
واتش بعباس ای براریاور	هو ریزه بلیه و قهر دلبر
عباس چنی شنفت بکردش هاوار	یخه ودیش دژی جبر ناپوار
واتش به حمزه

واتش بحمزه بانت بو ویران	ندینت بچم موکه شیران
امی کنت تدبیره پیل تو کریان	عس عس مکیلو با وقت بیان
شا چون نوشیروان دشمن بختیار	هرمز شا زالم تو غریب شار
قلا قایمن دروازه محکم	بی عقل چر دینه کسنهم
آما یکفتار حمزه وات عباس	وس حرف پوچ واته الناس
قسم بمعبود بنار لنگ زشت	هیچ پروام نیه جا ایانه کشت
سرم فدای حمده نکاران	مرباکم چه عمی کیکشی شارن
تو بقدرت شاه خدا نگهدار	مسرم نیان نزای طعنه بار
قلخان و دست و دوش تیر زین بدی	رو که بحرم چنی دیوانه مست
ویشکه دروازه قایمن محکم	رخنه پیدا کی جفای حرم
عباس هو ریزا گفت بشوان او	یادا بحمزه بدوان دو
تا یاوان پای قلاچه دلبر	نگار لطاف حمزه ش بیر دوسر
اوسه جود عباس اهم بردن	بدست فطمه زوجش بیردن
بزم فرنوشان باهم کهشان	جفوشان نرشربت و ردشان
عدل نوشیروان بیجا مالش وچم	دلت بباو دست دم فباو دم
در

ویاران بعیتی تا لنجفر بتو اولسه جود ما هور ریزان جه ضو
واتتی ای گلار نور دیده دلیر هم فتوانتی بلین جنو جبا بلك
بدا اغیارم فرن فراوان دیلدم بیبایم ملکیرم نادان
نگار دات من ضات بو باور جه بدی بدان نوبیش حزرم
اول طناف لبت وار عیاك نشت وروز زمان وبه یانو خوش
اولسه جود ما میر حمزه بوتی دلت دا بطناف کمن تا بکیتی
جه پای پنجره او اما بوار کستهم زنا جه پایه چپار
پیرانه آهر نکحان یاوا سروکیج چرخ ماغنین ساوا
دس دا بشمیر کستهم بغلك یادا بحمزه ملعون ببد یلن
حمزه جوکه دیتی دشمن یاوا پیش دلت دا وشمیرم قلنجان ویش
قلنجان وینه کوکیت بردا ملعون داتی بصدر قبه ا اپردا
جضرب شمیر ملعون کافر سپر کوتی لت زنن نوقسر
بکز جم کاری جه حمزه کیلاتی حمزه شمید دیتی هلت بروتی
میر حمزه عرب بش بوج قلیك سر پنجه تا ودا لرزنا زمیك
تا ودا ملعون خروش بقار ملعون ویتی بیجا وپایه چپار
میر حمزه شمیرد ابر و چپار چپاردتی لت کو بوینه خیار

بزنت بسینه

بزنت بسینه دوتی با هور کمنم کوتی به جولت چپار او بهم
ملعون جناجتی او ضرب زوردار جه هیبت کیلای فوزبا بقار
او نیمه ملعون هم شاخ چپار لرزنا زمان هم نیمه او شار
مخلوق سراسیم خلایق به تماشا زلزله عظیم خزا جه ولات
میر حمزه عرب اوضرب شا تا ملایک جه عرش آفرین واتا
فلك صد قوات ملك آفرین جه زور بازوی شیر سهمگین
قاوه شیر دکفت و ناوشار میر حمزه عباس کو شان فرار
یکو جه شار روا چنی برق شهاب فرادیان فرار کریزان بیتاب
احجار جود ما کیتکی یکسر حاضریان نو جا هم با نفد نفر
مشعلدن شمع روشن کوشان وبای او چپار دربار دیردبان
دیبان یو چپار زور آزماوه بوز خم قاپی سنگ سا مووه
دیشان ویکضرب با هور زودار په کریان او مردم ضرب چپار
خلایق یکد هور کرتن فریاد واتشان قاره آدمیز لو
جه قوه لشکر بهیوای کار بلتنها ضربه ی کرو چپار
اعلا واکابر آمان بیران چنی ضرب زو کنت مغذن جراو
اولسه جود ما جز بزانی جه حمزه عرب عباس تا

وحشی فراریلە کوردی فرار   تا تمامی برشیلر اولدن جدا و شمار
وبی مدار کورشان اولدی شتاب   یاد ایدن حمزه بە تعجیل تاب
عمرو جو دما جدور سپاه   ولیکن عمرو چر ید و مکیلادی
سر پنجە تا دو دار دخت کرت بدست   اما عیاری چو میر حمزه نقصت
بحر اسا بغرش عیار چالاک   آماده نوخریدی وبی باک
واتدی نکری مراد خاصی فن   مراد حق آنده حق القائی فن
عمره شناسا میر حمزه و عیاری   بکورشی سلام بصدق اخلاصی
دست برد و ماشته آهر برآورد   تماشانی جمل یارها برابشی کد
دیشی حمزه زرشیاندن چو زخم ماسر   سر تا پای نقشی ما کرتن دبر
مرصع پیش نقشی تا بغوفسر   زخمی عیارلر جابل تیغ کافر
عرسا بحمزه عیار رشید تک   ایلە چرکی جنکیانه و جنک
دی چیبی دلعوی رنکه بستە ایدی   سیە صحبت کی خاطر زبونی
حمزه دیدی او احواللرن تمام   کیم و سپرده ولی کیمه عالم
چونکه لشنعت چرعیار رشیر تک   سیایی چقار ایدی سیکلرچرکه
سردکلیچ بحر جانه خار برد   ساتی تواس ایلن دیکلرکو

حمزه وات

حمزه وات رفیق چجنی بیو تدبیر   سرچ انطوقە حربە دارکیر
عمزه وات حمزه اریکی قبول   شرع نمکی و قاخر ویە یول
حمزه وات رفیق شرحی بوانە   اوسە ریواتی جهنن جبانە
عمره حمزه حجب بدر ایلیم   صدقاده رسوم باور سیریم
هر وقتی که چن طلب بکرودن   انجار صودماتدبیر بکرودن
اوسە میر حمزه حجب داینشی   اوسە چر دما کوشتی داونشی
جدمای حجت دماغشی بی جانج   آما بزیاده بکیف دماخ
واتشی میر حمزه مرتمزانی حل   تا بلید جکار رشاهی نوشیروانی
الیە حال توجیرنا بود ار   عرضی کدون خواجه بخشیان
حلدصە بجنک دشای مدایی   خاطرت جم تونی کدونە خاین
حفصی زخم سر بی نو عیاران   چه حاجت بشرح وانە بیان
دست برد و ماشتە اوبە اندازه   برآورد یکدست لعالی تازه
ادبر کم ونیه کذنی جبیده   لعالی تازنی پوشاوید
کدوش نصیحت عیار بر هوش   واتی نصیحت مکر فراموشی
شکستونونی اندام حمزه عرب که   تمام زرخ بوده جا دجدا که
آما به سنیای نرامنی بت بهم   یو طوریه کرنو نیو بحم
سرش بشوبیچ تمام بیجا ده   واتشی عمره بشو براده

ایسه جدوران لانه کستیم | مکران تدبیر یاران لی مدد م
هرکس بلمویی مکران تدبیر | ماچای دشمن جوشا بیتو بکیر
شونکول اسپ اتو و بی زین | بشو و مایان کوران بید بین
هورمز نو جاکه مدران سر ایسیم | هر بیر جه و سوالی له جه خوف بیم
جنو میرسو شهزاده پرت کیی | ماجوای جوان لیز سهمکین
ناطو ایسه مرنو نزانات بیکار | جدعوای نزد نبن خبردار
جواب هرمز بید ستور رید ر | نایسه جر کاره نداردن خبر
اوس که هرمز مکر و تقریر | تو هم بید ستور بواته تدبیر
بواجه اینه جه آدم هر بین | یه کار دیون هر بتر بین
بجرکه بشین یه دجله دیار | هر تا ای دشمن بکرین بید
شهزاده هرمز حیله جالاکی | جدعوای نزد دایم بی باکی
میوجن تو به دجله ا سیروان | هرمز نزانو بجو شو جولان
حکول مرکب و یت بوزه بو | بعانکر حزینه بکره له دار
ای دلشاد رفت هو کنه جر | بو زنی یه بجر سنگین بدر
دست بدر بزخم با بوه بشولیش | هرمز بو بینوا دیدیده ولی
میو بش هر فردا جدبوان | مستانوت جدحیت شاه نوشیروان
خلاصه بی تو رای کاره کردنی | تدبیر حمزه بجا آوردنی ۴

فردا صحر

فردا صحر زود شاه نوشیران | آمانزوی تخت بکر قشی دیوان
بختک تقریرات یه شا کیهه بی | عقدشی جروی جاراوش بردبی.
واته بینی حمزه ای کاتمه کفه | بی جر معشوقه مده نکارنه
بی طور قول فنر دشنم بیانه | زخم له جر حمزه جعان
آنه کستیم لیتی که دن او نام | اختیار بتون بازو والسلام
شاه نوشیروان سوکند وردبی | پرل نختیار اقرار کیهه بی
هرکا میرحمزه نزامش آورده | آنه بتاقی کستیم کفه
مکروش و پندش ر مدا یلنی | ابوزرجمهر جا بینی جاکی
جکش باجنی خاطرت جم بو | سرش دی دی مالش ایه تو
فصلی میرحمزه لوا بدیوان | دیشان زخم سر عیانش عیان
سر فرو آورد مدرا و باوه | شاه نوشیروان دیاولاوه
جرنه دروندا بی جیا سنگ | سیا بیوه چنه دانه فرنگ
دیا هرمز بکینه و غضب | داتش بکینه میرحمزه عرب
جرمجلسه از د آوارش کر | هر بدیت ویت پاره پاره ش کر
هورمز بواته شاه نوشیروان | میرحمزه لی کین برش جدیوان
میرحمزه عرب آما بزبان | واتش ای فرزند شاه نوشیروان
تواجر لادان بی کیا نمتی | بلی بزانه جیش کوا نمتی

تحقیق تا وان بیو وکردن   آخر بزانه من چشم کردن
امشو بنه رفیق خدمتکار بیم   او دشمن ای زخم کاری داکیم
اگر خائنم تو ویت بزانے   تو مارم بے شے چر نموانے
ساکه اید ششفت شنزانم جوان   لشروپای دیوان نوشیروان
وانتی پادشاه من فرزند توم   تفصیر حمزه بکروان معلوم
آخر عدالت بے شلمان آماله   اوسه کشتنش آسانتر آبے
پارشواتی نوردیده من   فرزندانا زار بر گزیده من
باید بزانے مواچوله ببتعه   تا جلاد کشت سترم فاش بنو
دشمن حمزمان امشو حمزه بتاقے   یه کار اوان تحقیق بتانے
اوزام فنرشی موینش بچم   زامنون جدست ضرب گسنهم
بهرمز چوان ششفت سیاو جقار   واتش آفرین شام شند یار
امشو جدمار گشته کسنهم   جدمای دعوی حمزه دیم بچم
آما بلدی من بکردش تدبیر   تفصیرش نیا بیر حمزه فقیر
اصلا جه حمزه نیا بالی خو پسی   بهر کا ضرجم شیا پیر قصامی
رفیق من بے زامشی آوردان   دیم بیدست دیم در مانم کهنے
بو سنمارویع سرم بت بهم   تاوانتی نیا تمام خاطرجم
هر کسی ای حرفه وانتن بیرشاه   معبو ترجان از قصه بدا

خاطرجم

خاطرجم بکر جه فرزند ویت   اینه راستش من وانم پریت
ساکه اید ششفت شاه نوشیروان   شکوفا چنی کل آما بخندان
دشمنے بجنگ ظاهرے جلادشی   ~~بفرزند ویش بکرد اعتبار~~
~~آما بر کار تنه بختیار~~   ~~خلعت انعام~~ بحمزه بخشا
حمزه شی طلبکرد آوردش والاشی
بفرزند ویش بکرد اعتبار   آما بر کار تنه بختیار
خلعت انعام بحمزه بخشا   اسم پهلوی کوش مستا
اوسه جودما بشنو بیژن جر   آما بلدار شادر لادبکیر
چاپار خسرو شاه هندستان   آما بخدمت شاه نوشیروان
رقم چنی نارک پیکاب فسر   دست برداونامه بر آورد جبر
منش طلب کرد پادشا بدو   وانتی بوانه نامه شاه خسرو
بے طور بے مضمون منش نامه نشی دنید   آهر بدرون شا نوشیروان شند
امسال خزانم کنت آمان بکم   معبو خراجات تو زیاد بکم
صدهزار کرور خرج ویت تمام   بوعده ده روژ بکیانه ولام
ورنه مدر و چرخت وجد   ریشه ت جز بان ماورد شوبر
دیشان بیدا بے یک پهلوانے   صاحب کوپاک کرزبے ساماننے

سوارلانکبول بکفیل جنکی
فیل میوینه کوه بلکم قورنر
او پهلوانه لاشنی چنین منار
هیچ دنکلی بنی مدرا سوار
شوات ای بختنک تدارک بکه
بختنک چون خاینن شال نویتردا
آما بجواب خواجه بختیار
چند دانه وکوهر تمام خرج کردی.
هیچ نمزانی نوا صول ویت
الیه له دمده وخنده ن ویرد
یه حمزه یه تو یه دعوای نبرد
یاره شنفت آماشی بخیل
یا وعده سالت یا وابه انجام
اوالیه حمزه ام عمده عیّار
رمل بناقه بیت ن بت نه
رمل بجونز ام برلسی مبو

تا بدستوه یک کرزی سنکی
کورزمش آب زبان برمارو ببر
بازو چنین ستون لاشه ~~مسخار~~ انکشت چنین خیار
کرزه مال زبان هر روزی بیه جار
خرج شخروز ویاور بدر
جه اوقات ویتی اوهرا سی بی
جبا وجلسی وت آل الله یار
بهار غلامه اردبیل دریا
که سیو فصلهای بستان گیرتی
بی پهلوانه بنامان نبرد
اختیار بتو نی آما عرضم که
ابوزرجمهر طلب کرد درحال
که بو بزانون نبرد ور غلام
چنی او عیاری او بکارزار
بکران نبرد او پهلوانه
یقین اضرتی آخر خاصی مبو
له بنبع لاک

له بنبع سار وعدشان یا وا
وکرنه بزات سبب بنجی نه
نه نوع هما لی نه عمده عیار
ابوزر جمهر روزمهلت خواست
طلب کرد حمزه ام عمده عیار
آما برملتی نبرد له تیت ن
عمر چنین شنفت جه خواجه خبر
فصلی نکا کرد عمده به یقین
یه بشر نیی یه ضو مقوان
دست برد داشته بار وت برآورد
او سه بطی فیل تمام پرکردی
اهر کم وه نیاشی وبار وت
ویش آما بلال خواجه کار وتی
خواجه چنین شنفت جه عمده عیار
کاتیت ن زانا بار وت کرد آهر
جه کیسه اهر بار وت هوا استند
پاره پاره یه چوکه مقیا

چنین پهلوانا بامکین داوا
نکرانا چاره او پهلوانه
نه حمزه وعیاری پهلوان کار
آسانه دعوا تمام کردی راست
رمل شنند پیریتی خواجه بیکبار
کردتی نصیحت تمام ونشان
دلت ببر او کلاه شی چرخ نجم
دیشکم ببر وغنه زنکین زنکین
بحکم جیوه بیت پهلوان
بطن پهلوان جیایش پرکه
آلات چراغ ببر آورد دی
ام بکوشتی فیل آهر کردتی قو
تمام اصولات اعلام کرد پیریتی
کردتی آفرین هزاران هزار
پیدا بی غوغا جه صحرا یا هر
نه فیل نه کرنه پهلوان مند
لفار لفار بی دینه تو طیا

میراشه آهیر بابوا یکر دودن   اوپهلوانه بجبتوز تونی
سه اثر قدرت بیناز کمود کا   جبه مای بسته ثب لنتی نات بوار
خلق مدایش کشف عجب میندن   بوعمره عرب آفرین ویدن
اوسه جودها عمره بیدرنک   آما بلاوی ث نکمدشی درنک
سجده سلام کرد بشاهی نوشیروان   چینه عیار بور مردانه دیوان
شاه نوشیروان عمره کجه   لرزاجه هیبت خوفتی ندل برد
واقتی ال عیار اینه کا تنه   آلم کت زبون کیروه دار تنه
ایسه بواچه مدح تا چیش   جکردار تو دل به اندیشت
آما بجواب عمره درزمان   عرض بخدمت شاه نوشیروان
عرض کرداو جاپار سپرده به او   عمره هوش کرت بدوان دو
عمره مرد کوشی او جربزان   بتر ناخ لوتشی تمام مورد رش
واقتی ار چرله تهنیت کردم   انزجه کتنه یکسر ویردم
هوریزه بشوتوبه هندستان   عرض کرد بخدمت خسرو دستان
هرچند ظلم زور جرت کوری   خرج خراجات نوشیروان بردن
تمامی یکسر گفت بکرو جم   بوادده سه ماه بداروم وجم

ورنه لولگی

ورنه سوکندم بلادت ملاست   مکروش وپند هفت اقلیم دلادت
نکاک کیرستان نکروه حا پور   بوا جانوه تا بنفنج سور
اوسه جودها چیرچه رواش   بوعمده چندرش هندستان
تقریرکه چه حالات احوال   خسرو چینه شنفت طلب کرد ملک
رمله شنده پوری شاه کیخسرو   اما بکفتار بدوان دو
واقتی پارش فرصت نایا   تمامی فرصت جدیست شیان
ارفکر دارش بکر بحالت   مرنج انجاج میود فالت
منانو مجوم سنکی سرداری   صاحب شمشیر کران سواری
ماورو ~~دنیاند بنو~~ سپامنانو نزد   بجربه داوا بنر دیتر نبرد
دلنت معنیو بجلقه مکند   چند شبانوروز موزوت و بند
فضاحو قدیم صنیت هنانو   رموز صدار بیت متانو
خسرو چینه شنفت به دلسو رنجر   لرزاجه هیبت پادشای کشور
اوسه جودها دهلوی اطوار   طلب کرد دردادا عنیان شار
جارچی وت بسار ملکه هندستان   نیان وپار تخت خسرو دستان کو
شمونی کلبه طمو ر تموز   چیه قدخان متزلم ق ر
اوجه هندستان مردا حمله یلی   هرچار روز نیو پا انجه رودش

تمام مصحف بکروش ببیتدن — زموز حمزه اخلاریدی لیتدن
وانتی امی ییکلاندن وزیرامیں — آصف خیالیک یاردیواندن
تاریته بزدین لرنم کدن — چند پارت لرده بدست آوردن
تاری جتاریطر تابروستان — ایرانوهرات تابراخستان
جغوار رزم زمین تا بغلاشنه — چین چینه ماچین خاقان کراه
ملک ترکماندن یار تخت ویستک — هم جام لنگر جابی بزم هوشنک
خرج خراجات کشتم ستانادن — جام سیام کشت بیاید هراس
ایسه چون نمبو سایه رواد — زبدم خراج شاه نوشیروان
چین
صلح ایدن بجوشو سپا — بشودی بزد موکه داوا
شارمدامیں بکروں خابور — بوجا چانا وه تا ونفج سوت
شارلها فیروزه آمابز باله — وانتی پارت قیصر پاسبان
صلح ایدن بکلین تدارک — کار سازی سوز اکه مبارک
خندق جدور قلا بکیت دن — مبارکا حیز وبکیدو شمنادن
هرد نبرد جنی شنفت بصلح زانا — کی هر افشان که آویز دانا
تمام بکیه بیطو تدبیر کدشدن — جه بجر خیال عوطه بردلیدن
ازبک پهلوانی دی — ضاصب کرزکین بی ساماندی

وقت

وقت یکیت نفرنه بزد — زمان ملاز ابناو بزد
بارهٔ نفسش متر ح فرسنخ — دودان مناسش ماجز فرخ
سیا سیابه وینه آتبغ سی — نامش مشهوریدا وبغیلقوسی
خسرو فیلقوس دردم طلبکرد — دروازه قلا به آویار پرد
دابغیلقوسی خلانه انعام — هیچ بنو غافل دایم املدام
بغلابکه مشهور کوشتن — حکم شار هند بو بپردشدن
امجا رجود ما پارشای خسرو — بناکه خندق بیروان دو
البه جود ما بد نمن خبر — جه حمزه عرب چینی آماوسر
شاه نوشیروان سپاشی رازنا — پیر بیر حمزه فوشی سانه نا
جارچر جار کیت اوشاره بکبد — اعلدنا ادنا کر یا با خبر
سپاکه دشی جم صد هزار سوار — مردان روز جنک یاران خونخوار
سپروشا بدسی بیر حمزه عباس — تاجا زخسرو بستانان قصداص
ابوزر حیدر ریلی شند پریشی — تاکه بزالو چینی سور دیشی
دیشکه بیر حمزه بشالو قصداص — اساسه کاریش تمام مبوراسی
روشی بر که رزم بز مپوشو — جاس جه شرنک زهراب مثو شو
بیر حمزه عرب منهشو اوزار — بد ر دمرض مبو کر فنا
خید مده آهو در ماشن — بی طور جر مدی تام بی روشن

دار لدر طلب کوا بیر سالار
کدیش دلدلت نصیحت جوانا
چند داروی بیلویش شفاش بطوام
آما جلاد بیجم جب حکیم دانا
مددش نهان کلاجاتی پاپای او
بستر کارش هیجکیسی نزا انا
هر وقت که طلب او مدد کوه
اینه بی کاره حالا مزانی
بلی تو مارم نوازی یه کسی
اوسه در حافی آوردیه الیش
میر حمزه خبر نبی حکار رشی
همت جوانجه و اسن بیتغال
اوسه عاری جه کیج زندان
شفی کیانا بیعد ادب
جبر زندان تنک بکروم خلاص
بروم جیز ویش امیر سالار
حمزه جلی شفقت تعمید بدواد

عباسی حمزه او خواجه تجار
بی نهانی حمزه نزا نام
حمزه نوشی کد بیخودبی تمام
پند نصیحت بعباسی وا نا
اوسه میر حمزه بیدار کد جحو
پند و نصیحت بعباسی وانا
حکیم بیری درد حمزه آوردن
ای سعید مده او سا بنانی
مبارا رنجم بر شو و عیسی
فورا گاپ رزامش بکید بی ساریشی
هیچ نمزانا او بکلا ارشی
سواربان و اسپ پا پیغار زبین
شنفت ای خبر بکیر مولادن
حالش بواجه بحمزه عرب
بیوم بغلام بصدق اخلاص
البت روی بیونی بیعیم و کار
آما و یار تحت شاه نوشیروان
شفاعتی کو

شفاعتش کد جانی نوشیروان
سجده سلام کرد بحمزه و عباسی
لوا بحمام کدیش شستو شو
اوسه جو دعا همت واستان
حمزه سو صیا بجز اجران یار
نکار نازار مکلا نمانشم
مکوا بسوز نکار دلریشی کم
وانشی سامش خدا یارش بو
سدم و سرکوه راکه سفرت
شرط بونا اورد و نوینون بالله
شرط بو وی طو بالله تنو شتم
یه دوری بالله آز ینی بکم
شو شور لحاف محمل بکم خاو
نکار نازار ای اقرار کدش
میر حمزه عرب سودان عشق جبر
ولیه بجنکلا آما کفت نور

عماریه بر آورد جه کنج زندان
کرد بت نزالتی بصدق خلاص
سوار بی و فیل و بنه شکی کو
او زیده و مکان بی آسمان
همت خواهر کلاجه فخر نکار
جو وقت وادہ میر حمزه لوا
وخت بی جنی تقفشی آمر تو لیتی
فرشته فرحت بیکار رت بو
هزار وینه دنی قربان سرت
ترک نکار کم ھا بت دور واله
لباسی نازار و تنی بنو شتم
شرط بو هیچ سر نه نکیشو وجم
جه زلف خلوی بکم خراو
اقرار کد و یش بجا آوردش
مهر دابه هاپ یا و ابلنک
جار جار رکیما خروش لنکر

راهی بی فوشن صحرا کرت نور پوش سوز زمین سار او دشنودر
دلیله بدبخت عنودی بختیار جونکه آماجی اویه اختیار
ارسپاه ساندکی نشو و بر بو زشاندن وکیچ دریای سکند
راکه راستی جوان کردوشی کم آمان بدجه او بحر قلزم
دیشان اونلارم ندار و یا هیچ سواحر عرشی بیان تمایان
فلات بندر کشنی ولت به آب لوان وکشنی بنجیق تاب
صدهزار سوار بی زیاده و کم تا اوجه کشنی نکیدیشان جم
یاران کشنی و یردن جکیان یکید حلال جهم واتش ده
عمره وات حمزه خدا نگهدار جرینده حزینی به حق آزار
نواحر عمره عشرت و یلنی ای کشنی تیرتاب بغند و فیلنی
کشنی فند بوده عزرائیل کدا صدهزار کیا نشی یکید فعه برده
مکیده تقصیر ای بنده ذلیل نمیوم کشتی نند عزرائیل
سمانم بیرن سر چشمه دریا مباوش بنه بفضل خدا
حمزه چنی شنفت ضیلی غنه سی کتدم چه کینه عمره مغضبی دلبرد
واتشی ای رفیق اریا ریاق آخر ایمه تو صدهزار نفر
همجکس صه کسی زیاتر نان هرچه نه تقدیر روز ازل یان
بی چیچکی

بی چیچکی بی دستور دیت ملک شن ار صد بکر بزن یار نیو نزیت
عمره چنی شنفت تواسا دردم واتشی ای حمزه بی زیاد و کم
حرنی بواچو ایه منو تو امجا ربتاقی ونت معلوم بو
کشتی بنا فرجار جا که تین کشکول قابغی جاریر کر بوشنی
بنیشو مهم آسمانو زمان نمیوم کشتی تانی به یقین
میرحمزه زانانشی نمکو ولشی چار بمکر و افسوس آما بکفتار
وانشی سامان خدات بویاوت لدی در نکی بانبیر نور
یک کوهرم هنی بسیار رش بند ببر بیری و بیت خدا یارت بو
حمزه چنی زان بجار عیار بیچه که بوو ینه مکلالی کفتار
کو هر برآورد و فشان ذا به او عمره رو بیرشی بر و اند و
دست بردی کوهر حمزه کرتشی دی کیشانشی بکتشی بهرکار دشنی جبی
فراش بندر کشنی کهدر وان شاین بدلی بجر نتمبل بیدو ال
اوسه جنقدیر قضای ربانی کشتی میر حمزه کردشی طوفانی
ناخدا سه سامانش بندر ذلیل یاران هراسان تمام کشت ذلیل
جنقدیر حرنهای با نسر تا کفتن وکیچ کشتی اسکندر
کشتی کیچ مدا سه فرسخ تمام ما ما و جان ویش هیچ نیشی آرام

یاران کشتی ملکلری نکاه   دیلده و جوش غلوازه دریا
صد کشتی قیبلری نکیج جوشی   دوتر سدان بکیراوان وینه بوشی
شاهی واویلا به قوشی خزا   هرکسی بیرل ویتی الدین هریزا
فصلی او عمره هوبزا وبا   جوب کرمشک بدریا مدا
بکرد و غلاب کشتی ملکت   فصلی بو کشتی ملکلرکی نکاه
جه بعض کشتی تمندله انسان   جه بعض بکی مندان وبنم کیان
هرچند کنج و مال کشتیان تمام   عمره کحولی جم بکید خاص و عام
حمزه وات عمره اینه چکار نیز   نوای کنج و مال بجه کار تیز
اهمه نین تمامی زندگی و بمان   ای مال دنیا جم کری بیان
وات اینه میو روژی بکارم   ضامن بو بنو دانه و دینارم
ناکاه چیکرد بنیاد لانیام   روژی ور جعفر و حیف نثار شام
کارساز قیوم استار زمانه   جو منار بیطور سدونش نه
مدار اسکندر نزدی منارید   جیاپه منار بو طور دیار بی
به امر قدرت بنیاد یا شر   جیار او منار کشتی که لنگر
میرحمزه و عمره ارو نشینی بر   بو منار داشتیا وفوفسر
دیشان ده هولی جفو چمنار   چنه چو کانی آمله و طیار
میرحمزه عرب دسی دابجو کاه   دارش وروی دهول اخر بیساها

وینه رعد و برف کرنفا دهول   دنگش جولاش ببابچ چول
نعرنشی وینه رعد برف جوش   تم تیز و سور روی دریا پوش
مخلوف بجری اشتاکنش تمام   سر بر آورد نامی تمام
کیج غوطه آب کشتی بر و سر   میرحمزه نه جو دم حربی بتر
مخلوف بجری هرنشی آوردان   کشتی بسر فوق او منار بردن
عویشی دشت بکشتی میرحمزه نباب   کشتی طوفانی لوا و پر تاب
به امر قدرت یکتای کرمدار   عمره مندنش جه فوق منار
پاکش ای پاک رب العالمین   توفیق بحمزه بخش به یقین
فرما به الیاسی پیک دریامان   یاو ابکشتی حمزه بدوان
بی وحلو کیش او کشتی الیاسی   جه کیج دریا کشتی که خلاصی
کشتیان بکید تمام بان خلاص   جه یمن اقبال میرحمزه عباس
بو عمده رسه روز به امر خدا   کشتی میرحمزه بیژش جدریا
میرحمزه عباسی شکرانه کردنه   حمد خداوند بجا آوردن
دعای شکرانه دهنده داور   فرما میرحمزه سالار سرور
هرکه آز بیش بی عمده بوشان   بکیر کشتی سپاس عمدان
حکوته دریا منزل کردشان   او سه جو دعا بیدل بیرشان
الوال عمده بکریز احسان   به احسان دیتی ...

سپردم ... بو عاجزه اول ذوالجلالی — بکر و احسانی بی حدی برانی
عاجزه جو عمره فیضنی بی بدل — مکر دشی کینت دیوه دیر باطل
بیله جرموز بیلمو ردیم و جم — عاجزه قدر او کا بیلمی انسکم
لذتنه کا ملیش جانیم تنیم مشغول — هر تا که دوران او بکا مشغول
عمره بیلطوره فدا کرده بیش — هر شبی کا فریخ خرا که ملا بیش
جو بی عمره مکر وش او فار — عمدا انی عمره او بو کار
امجا رجوعا بیورمی خبر — بخیر عمره جیبی آه و سر
بلغت تنبه زاره جبار منا ربه — دل جو سوانه زار وز کا ربه
نه جای مغلق نعیما ربی به — جهوف دهشت دایم زار بی به
نه کور دو ضور اکینه قیتا قنی به — نه بکر و فقد نه نجا قنی به
نه جا که بنا نه قادری به — نه جلم عقل اصلاح جار شیبه
جو مای هفت روز کیلیا جونک — دنیا جدیدی بی و شوه زنک
دمت اور دشت نعوم بوم مناجات — لعلا بدر کای قاضی الحاجات
واقف ای کریم کرم بی شمار — پارلی بی پاک و احد القهار
جیبت پرستی پشیمانم برو — ایمانم بذات پاک تو آوردر
معلوم بی جلالم ذاتت برحق — نک تنیار تو تحقیق بحق

سر غنیات

سر غنیات کنک بدیت تو نه — نکته کارت کسی بزدن شو نه
حکم بجز او بر بدیت و بیتی — فکر کشت تمامی بیتی
تو به به اخلاص جبر کات کهم — ایمانم بذات پاک آوردم
تا تمام بیت آوردی ایمانم بدر — جبر بجز ضحوا رزو خلاص کر
تا جای بکرد بصدق اخلاص — بسجده دعای بیحد و قیاس
جلطف کرم یکتای بی همتا — دعاشی بصدق اجابت یاد
پا یغورا عمر جکر بدا ر — کرم کی ونی جه بجز ضحوا ر
فرام قدا ویسک موج دریالا — دلیله بجرم کو هرا یلی
الیاسی لینحر دریاش لم دوسی — آب دریالا سکیلو بوسی
به امر قدرت بنیا کی کار — یاد ابعمره جهوق [illegible] مار
عمره تو اساتر ساجه الیاسی — و اتنی ادر [illegible] رکه [illegible] ستیاسی
رانت بوا جه بم بعتق خدات — به حبتی اماده جیش [illegible] عات
وختم جنی قفقنی آید شو کیم — ار تو قانفر بواجه [illegible] بیم
آقا بجواب بیک [illegible] — محبوب لفظ کو [illegible] ایمان [illegible]
واقنی مترسه دیث مکه عمکلی — یا واقف بغز [illegible] رب العالمین
منش کیا تان بکروت خلاص — تا مم مشهور [illegible]

عمره اعتبار به او مکی　　کلیمه شارت به الیاسی آورد
الیاسی وات لدو رحم بنیمهم　　هرنا جر دریا تو خلاصی بکم
عمره جه الیاسی خاطر کهدیم　　لادی درنکج جم بیاو هم
بستر قدرت پادشاه بیچون　　بیلیچه زدن آمان ویردن
کلیمه دریا نیاشی وزیله　　به امر قدرت رب العالمین
عمره شکرانه خداوندکه دی　　حمد ثنا اوبی آوردی
تکاکوه اردوی حمزه دیاره　　صحرا و دشتو دربرت مرغزاره
عمره وینه کلاه بنو شکوفا　　واقتی به الیاسی رسول خدا
بنو جیمکرل اعجاز بیاشه　　برآورده جه بحر جواهر دانه
مشتی جدانه دریا بدرییم　　هرنا اعجارت معلوم بیو لیم
دسته برد بدریا الیاسی بفر　　مشتی جدانه گوهر برآورد
سپرد به عمره دانه ادم یار　　عمره لالیا کروا بیزار
وات یا پیغمبر آمان دخیل　　مشتی تر دانه به بدرسه ذلیل
الیاسی وات عمره کی نیه عیار　　پر مکر و فسون هم طمع دار
اصلت جه پاینزم کو نه کدا　　مینی وینه مکر رسوی
نهیب یاوه به او سپاوسان　　آنه عاریه مکروت احسان

ایدوات

ایدوات دغیب جناب الیاس　　عمره مندبیا خیل پر جو سواسی
قیلی جدا لدا کی دس ضیالده　　رد که بو سیا عمره بدوا
جدل وات یاران اد کا بیتی [illegible]　　سبو بیر بکی امتحان بکیم
سرانوی عالم یکی صدر و　　خبر و جسانم جیطور بکرو
چرخا کلاو ویتی که بعلیل　　ویتی که بسالی فقیر ذلیل
شر بلای عاریه الله دوس بکیت　　واتش ای جوان بخیر بابا
بخیر عمره چیوی بدر بیم　　قبول بو خیر بدتی بیردی
عاریه شنفت جه عمره عیار　　آما بکفتار ملعون مردار
چنز نام عمرت آما بزبان　　بتو جرا نه خرات احسان
سربتو جریا دا بوینه بیهوش　　و رنه بو ریزدان بترورت گوش
پنج خرم ندر جو عیار جفت　　خرابکرو گوش [illegible] بجفت
عمره عاریتی امتحان بکرد　　جه کینه لعان مخفی نیل برد
جلاو دست رامی بکاج زانی به　　چنی طعام سوزه تانی به
چرخا کلاو رفا تا قازان　　معلق دا بجوش جولان
[illegible] دقیقه ولدنی حل که　　جه یک بیابان سر [illegible]

دبنکه جی حجرو کله ه   خیلے کو نخد بزینه کلله
پوست بزینه جو چوپان سندلی   درلد داو پوسه جه بزینی کذلی
دام خلی پیوه پوست کله و سر   باهو یلی کرت عیار آورد کرد و بر
لو ابه نیز دیک ارد دن سیاد دیلی   ~~[illegible]~~ دسی برد ما گشته عجاره آسان
هر موی جو پوست ز نکی بنت پیوه   بوسانی جه بودنا بو سکلو ستیو ه
اوسه جو دما وخت لغو شب   آما بے عماریه بدوادن دو
عماریه نجال ولی بے خوف خطر   بے ویلی فشته بے جه کنت بے خر
لوا بچلد عیار و بے دنک   پیدا کچه خرو ولی قرپلہ زبان زنگ
خرینے بشاخ جه کا پول سر   پیکا بعماریه شوم جو اخر
ملیو ترانی میز رنگ و آ   عماریه قدو پیلی نمد نجات
آخر عماریه تا ثبت کیان   بدعالے آما بیز با ه
وانشلی ال صنعت بعشق خدا   (یے) بے جیدلی آمانی جیلی مدعا
وافلی ال عماریه مر نمزانے   آلم کشت بدست انکو معابانے
نام مشهور زمانی بعز ایل   مخلوق جو سم کشت عزرئیل
وزن کیان او حمزه عیار   برآورد جه فوق منار
سعید   بردی پا بارش

میردی بے میثت به امر خدا   تا جو بندد ابه امر خدا
نمنون نمتت افزدے او   فلک تا بیردارم به دوان ور
بهانه شی کرتن جو زید ضامن   تا چوکیان عماریه نیو حرز
بکیلون کیانت بفرب چنگال   بے رفیق کیان حمزه خو نحفال
عماریه اید شنفت ترسیاد لرزا   فوراً جه جا در لرزاد کریزا
نثر دلار حمزه ددلاد بیدا   دست کجه بشیوه لهو ار فریاد
عزرائیل آمان بے قصد کیانم   نمند طاقت تاب توانم
یکار عماریه حمزه بزا ما ه   بلاور بر حمزه هم ویلی نما ما
حمزه عجیب مند جر کرد ارده   بو شکل و شیوه او عیاد ارده
پیرس جه حمزه دات پوست نو   ادر صنع ذلت پادشاه اکبر
فوص عماریه جیلی مدعات   راست بو اچه یم بعشق خدا است
آما بجواب عیار ریز فند   داقی ار جوان تیر مهر مند
به امر فلان بیان که کار   کیان عمدم برد جه فوق منار
هر دم بے روزه جنات النعیم   مکمشی که نوه او کیان تسلیم
تا چو عماریه [illegible]   بے تا سه [illegible]

بواو نمشو بروضهٔ رضوان   اخر کیلان پادشاه سبحان

بو کیلان عماریه تعجیل تاب   مبو بکیر بکیشوتی بحکم غناب

بیله یکر فی پاکیر بادش   پایچ نمزاوون عماریه کاحش

رایی واچه پنم بار تا معلوم بو   عماریه اوشداییه یاخو تو

عماریه ششفت آمایز بان   واتی یرحمزه دخیلنی آمان

ویت بکروونی بکر بوت   بلکم عزرائیل صاکرو لیته

حمزه چنی ششفت صلے خندی بشکو   آخر سرانجام اید آورد ودل

اگر عیاری چه دنیا مبے   ای سکلو شیوه جه عمره مکر

ایسه ضربی پنشی بنمانو   هر جه میو تعای تاقی هزانو

مخرجے جکار آو عمره دلریشی   ترسا که حمزه ضربے بدو لیشی

اوست رنک و پتی [illegible]   سجدهٔ سلامش بحمزه آورد

سیو حمزه عمره [illegible]   خجالت بند به او کاهش اشکم

ما حمزه طبل شادی [illegible]   مژده مژده لوق اوجه عماری بند

درشو جه عمره ... سرانجم   صحرز و حمزه فتان دا شکر

دانا و طبل